

Драгий читатели и читателки!

Всѣки отъ васъ слѣдъ прочитаннето на настоящата книжка, ще си помисли, че е невъзможно нѣщо това, което ни расправа автора на привѣдения ми расказъ «Само единъ день право.» Дѣйствително за удивление е какъ ний хората сме се отклонили отъ правия пътъ и само за нѣкой малозначущи награди, или же да придобиемъ благоволенieto на нѣкой личности сме въ състояние да говоримъ вмѣсто бѣло, черно безъ да си примислемъ, че съ това грѣшимъ на Бога, който ни е поржчалъ да не лжжеме; така щото ако нѣкой изъ между насъ смъртнитѣ, бѣ началъ да говори право, нѣго навѣрно бѣха уподобили на Налитаева, на когото историйката ще прочетете. Може би да се намѣри нѣкой, който да каже, че между насъ и въ часности за него не съществува лжка, но то е редкостъ днесъ за днесъ. Разбира се и азъ не казвамъ, че всички сме наклонени къмъ лжжата; защото тукъ тамъ ще се срѣшнатъ прави хорица, които правятъ исключение отъ това правило; но тѣ се като капка въ море. За да можемъ да познаемъ,